

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1931/2006**af 20. december 2006****om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og
om ændring af Schengen-konventionen**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2),
litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251¹, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ Europa-Parlamentets udtalelse af 14.2.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.10.2006.

- (1) Behovet for at indføre regler om lokal grænsetrafik for at konsolidere Fællesskabets retlige rammer om ydre grænser blev understreget i Kommissionens meddelelse "På vej mod en integreret forvaltning af de ydre grænser for medlemslandene af Den Europæiske Union". Dette behov blev bekræftet af Rådet den 13. juni 2002 med godkendelsen af "planen for forvaltning af EU-medlemsstaternes ydre grænser", der efterfølgende blev godkendt af Det Europæiske Råd i Sevilla den 21. og 22. juni 2002.
- (2) Det er i det udvidede EU's interesse at sikre, at grænserne til nabolandene ikke udgør hindringer for handel, social og kulturel udveksling eller regionalt samarbejde. Der bør derfor udvikles et effektivt system for lokal grænsetrafik.
- (3) Ordningen for lokal grænsetrafik er en undtagelse fra de generelle regler for grænsekontrol af personer, der passerer EU-medlemsstaternes ydre grænser, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks)¹.

¹ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

- (4) Fællesskabet bør fastsætte de kriterier og betingelser, der skal overholdes, når passagen af de ydre landgrænser lettes for indbyggere i grænseområderne under ordningen for lokal grænsetrafik. Disse kriterier og betingelser bør sikre ligevægt mellem på den ene side lettelse af grænsepassagen for bona fide-indbyggere i grænseområderne, der har legitime grunde til hyppigt at passere en ydre landgrænse, og på den anden side behovet for at forhindre ulovlig indvandring samt mulige sikkerhedstrusler fra kriminelle aktiviteter.
- (5) For at hindre misbrug bør tilladelse til lokal grænsetrafik generelt kun udstedes til personer, der har haft lovlig bopæl i grænseområdet i mindst et år. Bilaterale aftaler mellem medlemsstater og tilgrænsende tredjelande kan indeholde krav om en længere bopælsperiode. I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde, f.eks. i sager vedrørende mindreårige, ændringer i civilstand eller i tilfælde af arv af jord, kan disse bilaterale aftaler også fastsætte en kortere bopælsperiode.
- (6) Tilladelsen til lokal grænsetrafik bør udstedes til indbyggere i grænseområder, uanset om de er visumpligtige i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav¹. Heraf følger, at nærværende forordning bør sammenholdes med Rådets forordning (EF) nr. 1932/2006² af 21. december 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001, som skal fritage indbyggere i grænseområder, der har en tilladelse til lokal grænsetrafik i henhold til denne forordning, fra visumpligten. Nærværende forordning kan derfor kun træde i kraft sammen med denne ændringsforordning.

¹ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 851/2005 (EUT L 141 af 4.6.2005, s. 3).

² Se denne EUT.

-
- (7) Fællesskabet bør fastlægge særlige kriterier og betingelser for udstedelse af en tilladelse til lokal grænsetrafik til indbyggere i grænseområder. Disse kriterier og betingelser skal være i overensstemmelse med indrejsebetingelserne for indbyggere i grænseområder, der passerer en ydre landgrænse under ordningen for lokal grænsetrafik.
- (8) Den ret til fri bevægelighed, som er tillagt unionsborgere og deres familiemedlemmer, og den tilsvarende ret, som er tillagt tredjelandstatsborgere og deres familiemedlemmer i henhold til aftaler mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side, bør ikke berøres af indførelsen af regler om lokal grænsetrafik på fællesskabsplan. Hvis indbyggere i et grænseområde imidlertid indrømmes en forenklet grænsepassage ifølge ordningen for lokal grænsetrafik, og dette fører til mindre systematisk kontrol, bør grænsepassage uden videre forenkles for enhver person, som er tillagt ret til fri bevægelighed ifølge fællesskabsretten, og er bosat i det pågældende grænseområde..
- (9) I forbindelse med gennemførelsen af ordningen for lokal grænsetrafik bør medlemsstaterne bemyndiges til om nødvendigt at bibeholde eller indgå bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelande, forudsat at de overholder de regler, der er fastsat i denne forordning.

- (10) Denne forordning berører ikke de særlige bestemmelser for Ceuta og Melilla, der henvises til i Kongeriget Spaniens erklæring om byerne Ceuta og Melilla i slutakten til aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990¹.
- (11) Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med national lovgivning indføre sanktioner for indbyggere i grænseområder i tilfælde af overtrædelse af den ordning for lokal grænsetrafik, der indføres ved denne forordning.
- (12) Kommissionen bør fremsende en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning. Denne rapport bør om nødvendigt ledsages af lovgivningsmæssige forslag.
- (13) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender.
- (14) Da formålet med denne forordning, nemlig fastlæggelse af kriterier og betingelser for indførelse af en ordning for lokal grænsetrafik ved de ydre landgrænser, direkte berører fællesskabsrettens bestemmelser om de ydre landgrænser og derfor på grund af forordningens omfang eller virkninger bedre kan opfyldes på fællesskabsniveau end af medlemsstaterne alene, kan Fællesskabet vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

¹ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 69.

- (15) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark, ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden 6 måneder efter vedtagelsen af denne forordning, der udbygger Schengen-reglerne efter bestemmelserne i tredje del, afsnit IV, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i nævnte protokol.
- (16) Hvad angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om deres associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne¹, som falder ind under det område, der er omhandlet i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale².
- (17) Denne forordning er en videreudvikling af visse bestemmelser i Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne³. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige.

¹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

² EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

³ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

- (18) Denne forordning er en videreudvikling af visse bestemmelser i Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne¹. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Irland.
- (19) For Schweiz' vedkommende er denne forordning en videreudvikling af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i afgørelse 2004/849/EF² og 2004/860/EF³.
- (20) Artikel 4, litra b), og artikel 9, litra c), i denne forordning er bestemmelser, der bygger på Schengen-reglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003 -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

¹ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

² Rådets afgørelse 2004/849/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse, på Den Europæiske Unions vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne (EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26).

³ Rådets afgørelse 2004/860/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne (EFT L 370 af 17.12.2004, s. 78).

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Formål

1. Denne forordning indfører en ordning for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og indfører i den henseende en særlig tilladelse til lokal grænsetrafik.
2. Denne forordning giver medlemsstaterne ret til at indgå eller bibeholde bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelande med henblik på gennemførelse af den ordning om lokal grænsetrafik, der indføres ved denne forordning.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning berører ikke de bestemmelser i fællesskabsretten og national lovgivning, der gælder for tredjelandsstatsborgere vedrørende:

- a) længerevarende ophold
- b) adgang til og udøvelse af erhvervsvirksomhed
- c) told- og skatteforhold.

Artikel 3
Definitioner

I denne forordning forstås ved

- 1) "ydre landgrænse": den fælles landgrænse mellem en medlemsstat og et tilgrænsende tredjeland
- 2) "grænseområde": et område, som ikke strækker sig over mere end 30 kilometer regnet fra grænsen. De kommuner, der betragtes som grænseområdet, skal præciseres af de pågældende stater i de i artikel 13 omhandlede bilaterale aftaler. Hvis en del af sådanne kommuner er beliggende mere end 30 kilometer fra grænsen, men ikke over 50 kilometer, skal området ikke desto mindre betragtes som en del af grænseområdet
- 3) "lokal grænsetrafik": regelmæssig passage af en ydre landgrænse af indbyggere i grænseområdet i et naboland med henblik på ophold i grænseområdet, f.eks. af sociale, kulturelle eller dokumenterede økonomiske årsager eller af familieårsager, af en varighed, der ikke kan overstige den tidsgrænse, som er fastsat i denne forordning
- 4) "personer, der er omfattet af fællesskabsrettens ret til fri bevægelighed":
 - i) unionsborgere som defineret i artikel 17, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, og som udnytter deres ret til fri bevægelighed og omfattes af direktiv 2004/38/EF¹

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77). Berigtiget udgave i EUT L 229 af 29.6.2004, s. 35.

- ii) tredjelandsstatsborgere og deres familiemedlemmer, uanset nationalitet, som i henhold til aftaler indgået mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side er tillagt ret til fri bevægelighed, der svarer til unionsborgeres ret
- 5) "tredjelandsstatsborgere": enhver, der ikke er unionsborger som defineret i artikel 17, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og som ikke er omfattet af nr. 4)
- 6) "indbyggere i grænseområder": tredjelandsstatsborgere, der har haft lovlig bopæl i grænseområdet i et land, der er nabo til en medlemsstat, i en periode, der er fastsat i de i artikel 13 omhandlede bilaterale aftaler, dog mindst et år. I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde, der er præciseret i de bilaterale aftaler, kan en bopælsperiode på mindre end et år anses for tilstrækkelig
- 7) "tilladelse til lokal grænsetrafik": det særlige dokument, der indføres ved kapitel III, og som giver indehaveren ret til at passere en ydre landgrænse under ordningen for lokal grænsetrafik
- 8) "Schengen-konventionen": konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis afskaffelse af kontrollen ved de fælles grænser¹.

¹ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1160/2005 (EFT L 191 af 22.7.2005, s. 18).

Kapitel II

Ordning for lokal grænsetrafik

Artikel 4

Indrejsebetingelser

Indbyggere i grænseområderne kan passere den ydre landgrænse til en tilgrænsende medlemsstat under ordningen for lokal grænsetrafik på betingelse af, at de:

- a) er i besiddelse af en tilladelse til lokal grænsetrafik og, hvis det kræves i den relevante bilaterale aftale, der er omhandlet i artikel 13, et gyldigt rejsedokument eller gyldige rejse-dokumenter
- b) ikke er indberettet som uønskede i Schengen Informationssystemet (SIS)
- c) ikke udgør en trussel for nogen medlemsstats offentlige orden, nationale sikkerhed, folkesundheden eller internationale forbindelser og navnlig ikke af samme årsager er indberettet som uønskede i nogen af medlemsstaternes nationale databaser.

*Artikel 5**Varighed af ophold i grænseområdet*

I de bilaterale aftaler, der er omhandlet i artikel 13, anføres den højst tilladte varighed af et uafbrudt ophold under ordningen for lokal grænsetrafik, som ikke må overstige tre måneder.

*Artikel 6**Ind- og udrejsekontrol*

1. Medlemsstaterne foretager ind- og udrejsekontrol af indbyggere i grænseområdet for at sikre, at de opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 4.
2. Der påføres ikke tilladelsen til lokal grænsetrafik nogen ind- og udrejsestempler under ordningen for lokal grænsetrafik.
3. Stk. 1 gælder med forbehold af artikel 15.

Kapitel III**Tilladelse til lokal grænsetrafik***Artikel 7**Indførelse af en tilladelse til lokal grænsetrafik*

1. Hermed indføres en særlig tilladelse til lokal grænsetrafik.

2. Den territoriale gyldighed af tilladelsen til lokal grænsetrafik er begrænset til den udstedende medlemsstats grænseområde.
3. En tilladelse til lokal grænsetrafik skal indeholde et foto af indehaveren og mindst følgende oplysninger:
 - a) indehaverens for- og efternavn(e), fødselsdato, nationalitet og bopælssted
 - b) navn på udstedende myndighed, udstedelsesdato og gyldighedsperiode
 - c) det grænseområde, inden for hvilket indehaveren har ret til at bevæge sig
 - d) nummeret på det gyldige rejsedokument eller de gyldige rejsedokumenter, der i henhold til artikel 9, litra a), tillader indehaveren at passere de ydre grænser.

Det skal klart fremgå, at indehaveren ikke har tilladelse til at bevæge sig uden for grænseområdet, og at ethvert misbrug omfattes af de sanktioner, der omhandles i artikel 17.

Artikel 8

Sikkerhedsforanstaltninger og tekniske krav i forbindelse med en tilladelse til lokal grænsetrafik

1. Sikkerhedselementerne og de tekniske specifikationer i tilladelsen til lokal grænsetrafik skal være i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere¹.

¹ EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen og de øvrige medlemsstater et eksemplar af tilladelsen til lokal grænsetrafik udfærdiget i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 9

Betingelser for udstedelse

Tilladelser til lokal grænsetrafik kan udstedes til indbyggere i grænseområder, der:

- a) er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument eller gyldige rejsedokumenter, der tillader dem at passere de ydre grænser, jf. artikel 17, stk. 3, litra a), i Schengen-konventionen
- b) kan fremvise dokumenter, der beviser, at de har status som indbyggere i grænseområder, og at de har legitime grunde til hyppigt at passere den ydre landgrænse under ordningen for lokal grænsetrafik
- c) ikke er indberettet som uønskede i SIS
- d) ikke anses for at udgøre en trussel for nogen medlemsstats offentlige orden, nationale sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser og navnlig ikke af samme årsager er indberettet som uønskede i medlemsstaternes nationale databaser.

Artikel 10

Gyldighed

En tilladelse til lokal grænsetrafik er gyldig i mindst et år og højst fem år.

*Artikel 11**Udstedelsesgebyrer*

Gebyrerne svarende til de administrationsomkostninger, der er forbundet med behandlingen af en ansøgning om en tilladelse til lokal grænsetrafik, må ikke overstige de gebyrer, der kræves for at behandle korttidsvisa til flere indrejser.

Tilladelser til lokal grænsetrafik kan udstedes gebyrfrit.

*Artikel 12**Udstedelsesordninger*

1. Tilladelser til lokal grænsetrafik kan udstedes af konsulater eller af en lokal administrativ myndighed i medlemsstaterne, som udpeges i de bilaterale aftaler, der omhandles i artikel 13.
2. Medlemsstaterne fører et centralt register over ansøgninger om udstedelse, forlængelse og inddragelse eller ophævelse af tilladelser til lokal grænsetrafik og udpeger et nationalt kontaktsted, der på anmodning fra andre medlemsstater omgående giver oplysninger om tilladelser, der er opført i dette register.

Kapitel IV

Gennemførelse af ordningen for lokal grænsetrafik

Artikel 13

Bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne og tilgrænsende tredjelande

1. Med henblik på gennemførelsen af ordningen for lokal grænsetrafik er medlemsstaterne bemyndiget til at indgå bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelande i overensstemmelse med reglerne i denne forordning.

Medlemsstaterne kan også bibeholde eksisterende bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelande om lokal grænsetrafik. Hvis disse aftaler ikke er forenelige med denne forordning, skal de pågældende medlemsstater ændre aftalerne på en sådan måde, at de konstaterede uoverensstemmelser fjernes.

2. De berørte medlemsstater skal rådføre sig med Kommissionen om foreneligheden af en aftale om lokal grænsetrafik med denne forordning, før de indgår eller ændrer en sådan aftale med tilgrænsende tredjelande.

Hvis Kommissionen finder aftalen uforenelig med denne forordning, underrettes den pågældende medlemsstat. Denne skal træffe alle passende foranstaltninger til, at aftalen inden for en rimelig frist ændres på en sådan måde, at de konstaterede uoverensstemmelser fjernes.

3. Såfremt Fællesskabet eller den berørte medlemsstat ikke har indgået en generel tilbagetagelsesaftale med et tredjeland, skal de bilaterale aftaler om lokal grænsetrafik med dette tredjeland indeholde bestemmelser om tilbagetagelse af personer, der misbruger ordningen for lokal grænsetrafik som fastsat i denne forordning.

Artikel 14

Samme behandling

Medlemsstaterne sørger i de i artikel 13 omhandlede bilaterale aftaler for, at tredjelande sikrer personer, der er omfattet af Fællesskabets ret til fri bevægelighed, og tredjelandstatsborgere, der har bopæl i grænseområdet i den pågældende medlemsstat, mindst samme behandling som indbyggerne i grænseområdet i det pågældende tredjeland.

Artikel 15

Lettelse af grænsepassage

1. De bilaterale aftaler, der er omhandlet i artikel 13, kan indeholde bestemmelser med henblik på at lette grænsepassagen, hvorved medlemsstaterne:
- a) opretter særlige grænseovergangssteder, der kun er åbne for indbyggere i grænseområder
 - b) forbeholder særlige baner for indbyggere i grænseområder ved de almindelige grænseovergangssteder
 - c) under hensyntagen til lokale forhold, og hvis der undtagelsesvist er et særligt krav, giver indbyggere i grænseområder ret til at passere den ydre landgrænse på bestemte steder ud over de godkendte grænseovergangssteder og uden for åbningstiden.

2. Hvis en medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1 beslutter at lette grænsepassagen for indbyggere i grænseområder, skal en sådan lettelse uden videre udvides til også at gælde alle personer, der er omfattet af Fællesskabets ret til fri bevægelighed og har bopæl i grænseområdet.

3. Ved de grænseovergangssteder, der er nævnt i stk. 1, litra a), samt ved de baner, der er nævnt i stk. 1, litra b), skal personer, som regelmæssigt passerer den ydre landgrænse, og som grænsevagterne kender godt på grund af deres hyppige passage af grænsen, som regel kun kontrolleres lejlighedsvis.

Der gennemføres af og til uden varsel og med uregelmæssige mellemrum grundig kontrol af disse personer.

4. Når en medlemsstat beslutter at lette passage af grænserne i overensstemmelse med stk. 1, litra c),

- a) indeholder tilladelsen til lokal grænsetrafik foruden de i artikel 7, stk. 3, anførte oplysninger også oplysninger om grænsepassagested og omstændigheder, hvorunder passage af den ydre landgrænse er tilladt
- b) gennemfører den pågældende medlemsstat lejlighedsvis kontrol og opretholder overvågning for at hindre grænsepassage, der ikke er tilladt.

Kapitel V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 16

Ceuta og Melilla

Denne forordning berører ikke de særlige ordninger for byerne Ceuta og Melilla, der henvises til i Kongeriget Spaniens erklæring om byerne Ceuta og Melilla i slutakten til aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen.

Artikel 17

Sanktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at overtrædelser af den ordning for lokal grænsetrafik, der indføres ved denne forordning, og som gennemføres ved de bilaterale aftaler, der er nævnt i artikel 13, straffes med sanktioner i henhold til national lovgivning.
2. Disse sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og virke afskrækkende og give mulighed for at ophæve eller tilbagekalde tilladelserne til lokal grænsetrafik.

3. Medlemsstaterne registrerer alle tilfælde af misbrug af ordningen for lokal grænsetrafik og de sanktioner, der er pålagt i henhold til stk. 1. Disse oplysninger fremsendes hver sjette måned til de øvrige medlemsstater og til Kommissionen.

Artikel 18

Rapport om ordningen for lokal grænsetrafik

Senest den 19. januar 2009 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan ordningen for lokal grænsetrafik gennemføres og fungerer, således som fastlagt i denne forordning og gennemført i de bilaterale aftaler, der er indgået eller bibeholdt i overensstemmelse med denne forordning. Denne rapport ledsages om nødvendigt af egnede lovgivningsmæssige forslag.

Artikel 19

Underretning om bilaterale aftaler

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle bilaterale aftaler som omhandlet i artikel 13, samt om alle ophævelser eller ændringer af disse aftaler.
2. Kommissionen gør de oplysninger, den har fået underretning om i overensstemmelse med stk. 1, tilgængelige for medlemsstaterne og offentligheden gennem offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende og på andre relevante måder.

*Artikel 20**Ændring af Schengen-konventionen*

Artikel 136, stk. 3, i Schengen-konventionen affattes således:

"3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på bilaterale aftaler om lokal grænsetrafik, jf. artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser (*).

(*) EUT L EUT L 405 af 30.12.2006. "

*Artikel 21**Ikrafttrædelse*

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

På Rådets vegne

J. KORKEAOJA

Formand
